

Oponentský posudek bakalářské práce

Bakalářská práce posluchače oboru fyzioterapie na II. lékařské fakultě Univerzity Karlovy Martina Štefánka byla zpracována na téma "Možnosti terapeutických přístupů v rehabilitaci dětských pacientů s periferní parézou lícního nervu s retrospektivní studií".

Práce byla dokončena v srpnu roku 2006. Celkem má 46 stran a skládá se ze dvou částí. První je část teoretická, která je rešerší dostupné literatury. Druhá je část praktická, která čerpá z chorobopisů pacientů léčených na dětské neurologii ve FN Motol. Kapitulu 3.2 tvoří souhrnné tabulky, které jsou rovněž zpracovány graficky.

Autor si kladl čtyři dílčí cíle:

- 1) zjistit nejčastější patogen v etiopatogenezi obrny lícního nervu,
- 2) zjistit možnosti a přístupy v rehabilitaci parézy lícního nervu,
- 3) zjistit vývoj přístupů k rehabilitaci lícního nervu v posledních pěti letech,
- 4) podat přehled o vzniku a léčbě obrny lícního nervu.

Domnívám se, že některé z těchto cílů se autorovi podařilo splnit dobře, jiné se však splnit zcela nepodařilo. Cíl 1) byl splněn. Cíl 2) byl však splněn pouze částečně. V tab.1 zcela chybí údaje o použitých rehabilitačních metodách a jejich účinnosti. Navíc se domnívám, že údaje o rehabilitačních přístupech nelze zcela vyčíst pouze z chorobopisů neurologické kliniky.

Chtěla bych se autora zeptat, zda rehabilitační problematiku konzultoval přímo s fyzioterapeuty, kteří ji provádějí. Rovněž cíl 3) nelze podle mého názoru splnit pouze studiem chorobopisů. Autor zmiňuje pouze některé postupy, ale jiné běžně používané metody mu unikly. Například se nikde nezmiňuje o Vojtově metodě, která se v rehabilitaci parézy lícního nervu rovněž využívá. Cíl 4) byl v podstatě splněn, autor se však málo zabýval tím, které metody léčby jsou vhodné pro různé věkové kategorie.

Z formálního hlediska má práce některé dílčí nedostatky. Některá tvrzení v diskuzi a závěru nejsou vůbec podložena v uvedeném pozorovacím souboru. Například se v diskuzi tvrdí, že „medikamentózní léčba se v průběhu 5 let nezměnila“, avšak žádné údaje o podávaných lécích nejsou v předchozích tabulkách a grafech uvedeny. To samé se týká též tvrzení o rehabilitační léčbě. V závěru se píše, že žádný z pacientů nebyl „ošizen“ a používané rehabilitační metody by mohly být trochu „občerstveny“. Rovněž pro tato závěrečná tvrzení není opora v předchozích uvedených údajích. Bylo by zřejmě lepší, kdyby autor místo slov v závěru uváděných v uvozovkách našel výstižnější formulace, aby bylo jasné, co má přesně na mysli.

Text je psán poměrně nedbale a lze v něm najít řadu překlepů i stylistických nedostatků. Např. na str.2 je napsáno „z důrazem“ místo „s důrazem“, na str.38 „měsících“ místo „měsících“ a další. Rovněž je na některých místech špatně interpunkce a používání velkých písmen. Na str.39 chybí citace, je tam pouze prázdná závorka. Grafy k tabulce 2 jsou zbytečně rozsáhlé, tabulka má čtyři řádky a pět sloupců a k ní je uvedeno 7 grafů. V tab.1 na str.30 je nevhodně označen sloupec jako „součet“, vhodnější by bylo např. „pořadové číslo“. Uvádění věku pacienta na 2 desetinná místa je poněkud nestandardní, navíc některé řádky jsou špatně zarovnané.

Předložená práce svědčí o zájmu autora o zkoumanou tematiku a dokládá základní orientaci v problematice. Formální zpracování předkládané práce má však jisté nedostatky a zaslouhalo by větší pozornost.